

Královna zahrady

Otáčím se za sluncem,
za tím neznámým cizincem.
Když mě slunce pohladí,
jsem královnou své zahrady.
Vypínám se do oblak,
chci mraků se dotýkat.
Zatočím se dokola,
má zlatá sukénka plápolá.
Když den vystřídá noc,
čekám, kdo přijde mi na pomoc.
Ráno zase všechno září,
úsměv mám na své tváři.